

Abstrakt

Zatímco povinná vojenská služba (PVS) zažívá v posledním desetiletí mírný, ale pozoruhodný návrat, vznik její genderově neutrální varianty byl značně přehlížen. Tato práce prostřednictvím komparativní případové studie Norska, Švédska a Finska zkoumá důvody, které vedly k, nebo naopak bránily zavedení genderově-neutrální PVS. Vzhledem podobnostem těchto zemí v mnoha oblastech se práce snaží vysvětlit, proč Norsko a Švédsko zavedly genderově neutrální PVS, zatímco Finsko zachovalo PVS pouze pro muže. Za tímto účelem jsou tyto tři případy analyzovány pomocí originálního rámce založeného na existující literatuře, který obsahuje následující faktory: bezpečnostní situace země, role a charakter PVS, její legitimizace, integrace žen do armády a tematizace genderové rovnosti v armádě. V případě Norska a Švédska analýza ve většině faktorů identifikuje shodné vzorce. V obou zemích byla bezpečnostní situace vnímána jako relativně příznivá, PVS byla využívána jako nástroj pro rekrutaci budoucích vojáků*ů z povolání, a proto byla tato praxe značně selektivní, PVS byla přeformulována v reakci na měnící se okolnosti, ženy byly do armády integrovány brzy a genderová nerovnost v armádě byla vnímána jako problém. Naproti tomu ve Finsku bylo Rusko vnímáno jako určitá hrozba, PVS byla formulována na stejném základě jako dříve, ženám bylo dovoleno vstoupit do armády komparativně později a genderová rovnost v armádě nebyla nutně považována za prioritu.